
Bài số 5

BẢN CHẤT CỦA CHÚA

Tác giả Andrew Wommack

Để có một mối quan hệ tích cực với Chúa, chúng ta cần hiểu rõ bản chất và bản tính của Ngài. Có phải Ngài đang tức giận vì tội lỗi của chúng ta, hay Ngài là một Đức Chúa Trời nhân từ muốn ban cho chúng ta sự sống và phước lành, không phụ thuộc vào vào thành tích của chúng ta? Kinh thánh thực sự cho chúng ta hai quan điểm khác nhau về Đức Chúa Trời, không phải là Ngài đã từng thay đổi hay làm điều gì đó khác đi. Có một khoảng thời gian mà trong thuật ngữ được sử dụng trong Kinh Thánh, Chúa “dùng tội lỗi của nhân loại để chống lại họ.”

Điều này có thể được ví như ngày nay chúng ta nuôi con. Khi con chúng ta còn rất bé, chúng ta không thể giải thích lí lẽ với trẻ con để chúng hiểu được tại sao chúng nên ứng xử ngoan ngoãn hay tại sao chúng không nên lấy đồ chơi của bạn bè hay của anh chị em trong nhà. Người lớn phải ra luật và nếu con trẻ không vâng theo luật, phải bị nhắc nhở và kỉ luật. Luật lệ phải được chấp hành mặc dù chúng không hiểu hết về Chúa hay ma quỷ, hoặc khi tỏ ra ích kỉ thì chúng đang cho phép ma quỷ được hành động trên cuộc đời của chúng. Trẻ con có thể không hiểu được khái niệm này, nhưng chúng hiểu rằng nếu tiếp tục phạm luật, họ sẽ bị phạt.

Theo một nghĩa nào đó, đó là những gì Chúa đã làm với Cựu Ước. Trước khi mọi người được tái sinh, họ không có được khái niệm thuộc linh như chúng ta trong thời Tân Ước,

nên Ngài phải đưa ra luật pháp và thi hành chúng bằng hình phạt, đôi khi án phạt là sự chết, để ngăn họ khỏi tội lỗi. Bởi vì Sa-tan đã hủy hoại con người qua tội lỗi, nên phải có những hạn chế đối với tội lỗi và chúng phải được thi hành. Mặc dù điều này làm nhiều người nghĩ rằng Chúa không yêu thương chúng ta bởi chúng ta hay phạm tội, nhưng điều đó hoàn toàn không phải là những gì Kinh Thánh dạy. Rô-ma 5:13 nói rằng *Vì tội lỗi đã có trong thế gian trước khi có luật pháp; nhưng khi chưa có luật pháp thì tội lỗi không được kể đến.* “*Trước khi có luật pháp*” nói đến thời gian trước khi Chúa cho ông Môi-se Mười Điều Răn và các luật lệ khác về nghi lễ cho dân chúng người Do Thái. Trước thời kỳ đó, tội lỗi đã tồn tại ở trong thế gian nhưng con người không bị quy tội. Từ “*kể đến*” trong bản dịch tiếng anh là từ “*impute*” và là một từ kế toán có nghĩa là “*ghi vào hoá đơn.*” Khi bạn đi mua một cái gì đó, khoản tiền sẽ được ghi vào hoá đơn và tiền sẽ bị trừ đi trong tài khoản ngân hàng của bạn, và món hàng đó được coi là của bạn. Nhưng nếu họ quên không ghi vào và không trừ tiền thì coi như bạn không phải chịu trách nhiệm trả cho món hàng đó.

Câu Kinh Thánh này muốn nói rằng trước khi Chúa cho Mười Điều Răn thì tội lỗi không được dùng để chống lại con người. Đó quả là một điều tuyệt vời! Hãy nghiên cứu Sáng Thế Ký chương 3 và 4. Thường nhiều người nghĩ rằng khi A-đam và Ê-va phạm tội với Chúa, bởi vì Chúa là linh thiêng, thánh sạch và con người là tội lỗi, Chúa không muốn có một mối liên quan nào đến con người nữa. Họ nghĩ rằng Chúa đuổi A-đam và Ê-va ra khỏi vườn Ê-đen vì một Đức Chúa Trời thánh khiết không thể sống chung với con người tội lỗi. Họ còn nghĩ rằng trừ khi con người có thể thanh tẩy bản thân bằng việc làm nhiều điều tốt bằng không thì Chúa không thể có mối quan hệ với họ. Nhưng điều này là trái với những gì Chúa Giê-xu dạy. Rô-ma 5:8 nói rằng *Nhưng Đức Chúa Trời bày tỏ lòng yêu*

thương của Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là tội nhân thì Đấng Christ đã chết thay cho chúng ta. Tần Ước dạy rằng Chúa yêu thương bạn ngay cả khi bạn đang sống trong tội lỗi, chứ không phải là sau khi bạn đã ăn năn và thay đổi. Một trong những chân lý của Phúc Âm mà sẽ thay đổi cuộc đời bạn là Chúa yêu thương bạn vô điều kiện. Chúa yêu bạn nhiều đến nỗi nếu như bạn chỉ cần nhận lấy tình yêu của Ngài, con người bạn sẽ tự động thay đổi. Sự thay đổi là thành phẩm của tình yêu của Chúa chứ không phải là dụng cụ để đoạt lấy tình yêu của Chúa.

Trong Sáng Thế Ký chương 4, ta có thể thấy rõ rằng Chúa vẫn muốn tương giao và trò chuyện với A-đam và Ê-va sau khi họ đã phạm tội. Cũng như thế, Chúa vẫn trò chuyện với Ca-in và A-bên, và khi họ đến dâng vật tế lễ, Chúa nói chuyện với họ trực tiếp bằng lời nói. Bằng phản ứng của họ, chúng ta có thể thấy rằng hai anh em rất hay nghe thấy tiếng phán của Chúa, và họ không sợ sệt gì cả. Khi Ca-in ám sát A-bên và trở thành kẻ giết người đầu tiên trong lịch sử loài người, tiếng phán của Chúa từ trời vang xuống: “A-bên, em con ở đâu?” Ca-in đã nói dối Chúa, dường như không có bất kỳ sự hối hận nào. Điều này chỉ có thể xảy ra khi một người quá quen với việc nghe tiếng phán của Chúa và xem thường, không biết quý trọng lời Chúa và không còn tôn trọng Chúa. Mặc dù những con người này là tội lỗi, Chúa vẫn tiếp tục trò chuyện và xây dựng một mối quan hệ với họ, chứ không từ bỏ họ như nhiều người thường nghĩ. Bởi vì Luật Pháp chưa được ban ra nên Chúa hoàn toàn không kể đến tội lỗi của họ. Nhưng bởi vì Chúa không kể đến tội lỗi của con người, thì có phải là Chúa khuyến khích con người phạm tội hay nghĩ rằng tội lỗi không phải là sai? Hoàn toàn không phải! Đó chính là lý do mà Chúa cuối cùng phải đưa ra Luật Pháp để hướng con người đến điều đúng đắn, đến với tiêu chuẩn đạo đức của Ngài. Chúa phải tìm cách để cho con người thấy rằng con người cần một Chúa Cứu Thế, và nếu họ biết hạ mình, họ sẽ nhận được sự tha thứ cho mọi tội lỗi như một món quà. Đáng

buồn thay, tôn giáo đã thao túng và kiểm soát những điều này và dạy rằng Luật Pháp được ban hành để bạn có thể giữ nó và từ đó kiếm được sự tha thứ và chấp nhận của Chúa. Không phải! Mục đích của Luật Pháp Cựu Ước là để phóng to tội lỗi của con người đến mức mà con người nhận thức được rằng bằng sức lực của con người, không ai có thể tự cứu bản thân và phải nói rằng, “Chúa ơi, nếu đây là tiêu chuẩn thánh của Ngài thì con không thể nào vươn tới được. Xin hãy tha thứ và thương xót con!” Bản chất của Chúa luôn luôn và mãi mãi là tình yêu thương.

cớ tố cáo Ngài. Đức Chúa Giê-xu cúi xuống, dùng ngón tay viết trên đất. ⁷ Vì họ cứ hỏi mãi nên Ngài ngược lên và nói: “Ai trong các người là người không có tội, hãy lấy đá ném vào chị ấy trước đi.” ⁸ Rồi Ngài lại cúi xuống viết trên đất. ⁹ Khi họ nghe điều này thì lần lượt bỏ đi, những người cao tuổi đi trước. Đức Chúa Giê-xu ở lại một mình với người phụ nữ vẫn đang đứng giữa đó. ¹⁰ Đức Chúa Giê-xu ngược lên nói với người phụ nữ: “Này chị kia, họ đâu cả rồi? Không ai kết án chị sao?” ¹¹ Người phụ nữ đáp: “Thưa Chúa, không ai cả.” Đức Chúa Giê-xu phán: “Ta cũng không kết án chị đâu; hãy đi, đừng phạm tội nữa.”

5. Có phải những lời nói và hành động của Chúa Giê-xu phản ánh đúng bản chất của Đức Chúa Trời? Hãy đọc Giăng 3:34.

Giăng 3:34 Vì Đấng mà Đức Chúa Trời đã sai đến thì rao truyền lời của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời ban Thánh Linh cho Ngài không giới hạn.

6. Hãy đọc 1 Giăng 4:8. Theo câu Kinh Thánh này, bản chất thực của Chúa là gì?

1 Giăng 4:8 Ai không yêu thương thì không nhận biết Đức Chúa Trời; vì Đức Chúa Trời là tình yêu thương.

7. Hãy đọc Rô-ma 5:6. Tình yêu thương của Chúa được bày tỏ cho chúng ta kể cả khi chúng ta như thế nào?

Rô-ma 5:6 Đang khi chúng ta còn yếu đuối thì đúng kỳ hạn Đấng Christ chịu chết vì kẻ có tội.

8. Hãy đọc Rô-ma 5:8. Chúa yêu thương chúng ta kể cả khi chúng ta còn là gì?

